

rent og stærkt som muligt, thi naar han ser paa Forliget som paa en stor Bedrift og Væ, han har indlagt sig, synes det mig, at intet vil være bedre for ham at komme ud paa Valgdagen med end netop dette. Men naar han talte om den kommende Valgdag — den bekræftigede han sig jo ikke saa lidt med i sit Foredrag — saa vilde han paa ingen Maade have Forliget ud paa Valgdagen. Nej, han vilde blot gaa ud til Vælgerne og sige: Jælv nu jer Dom over, hvem der i Fremtiden vil gøre det bedste Arbejde for Reformerne, og naar saa Vælgerne skulde til at sælde den Dom, havde det ærede Medlem ikke noget særligt Reformarbejde at vise hen til. Det ærede Medlem mente endog saa, at Udfigterne til at saa gode Reformere og mange Reformere i Ar ikke vare lyse. Ministeriet var kommet for sent, Landboformissionen var kommen for sent, og hvad angaar Toldloven, nævnte det ærede Medlem ikke andet end en Kommission og henviste dertil og saa fremdeles. Han vilde gaa ud til Vælgerne og sige: Jælv eders Dom, efter hvem der vil gøre det bedste Reformarbejde, uden at han havde noget virkeligt positivt, at vise Vælgerne. Forliget stal stundes til Side, derom maa der ikke sælde nogen Dom. Ja, det er jo en meget rar Valgtaktik. Forud for Forliget, da vi vare til Valg sidste Gang, da sagde vi om de Herrer, at de havde indledet en Politik, der vilde føre til Forlig, at de ønskede et Forlig. Saa sagde de Nej, og saa sagde de: S maa ikke dømme os, for det vi vilde gøre, vi ville ikke gøre det. Og nu, da det er sket, saa ville de Herrer have det saadan, at de heller ikke maa dømmes, for nu er det sket. Sitten en Valgtaktik! Forud for, at det skete, maatte de Herrer ikke dømmes, fordi de ikke havde gjort det, og naar de nu have gjort det, saa maa de ikke dømmes, for saa er det sket, saa kan det ikke gøres om igen. Jeg tror dog ikke, at en saadan Taktik og en saadan Logik egentlig vil bide paa Vælgerne. Jeg tror, at hvad de Herrer end maatte ønske, vil Forliget komme til Valg næste Valgdag. Det vil blive uundgaaeligt for dem, og de maa da frem med en Forklaring over, hvad der er sket. Jeg mener, at naar Stillingen er en saadan, at de alligevel ikke kunne undgaa at saa det frem paa Valgdagen, burde de hellere rent ud sige: Ja vel, saa tage vi Valg paa det, og saa fremstille vi det paa en lignende Maade, som det ærede Medlem for Præsto Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) fremstillede det, som en meget stor Bedrift og som en betydelig Væ, de have indlagt sig ved denne Bedrift. Den ny Tid, som der er talt saa meget om, og som det ærede Medlem ogsaa

har talt om, som han talte om i Foraaret og ogsaa har talt om i Dag, har efter de Herrer's Forklaring bragt os Grundloven i anerkendt Kraft og Værdighed, har atter skaffet Folketingets Nej-Net Respekt, den har skaffet ny Mænd til Roret, den har ikke alene sat en Stopper for Forhøjelser i Militæruddgifterne, men ogsaa nedsat dem. Den har aabnet en Reformperiode som en ny Guldalder, o. s. v., o. s. v. Alt det have vi hørt baade i Foraaret og i Sommer, og det siges ogsaa nu. Men er det Tilfældet, hvorfor saa være saa angst for at gaa ud til Valg med den ny Tid? Den maa saa aabenbart kunne fange Vælgerne. Nej, Sagen er den, at den ny Tid ikke er saa ny endda, naar man rigtig ser den efter, det er egentlig det gamle, det samme paa en anden Maade, naar man skal se den efter i Sommerne. Den Tale om, at der er sat en Stopper f. Eks. for Forhøjelser af Udgifterne til Militærvæsenet er ikke af stort Værd. Det ser man straks, naar man ser paa Finanslovsforlaget. Vi fik nu en lang Forklaring af det ærede Medlem for Præsto Amt's 6te Valgkreds netop om § 22; men jeg tror, at de fleste af de ærede Medlemmer havde ventet i Ar paa selve Budgettet, paa § 22, at se en Nedgang paa ca. 300,000 Kr. Det ærede Medlem sagde jo i Foraaret under Forhandlingerne om Hærløven, at der vilde spares ca. 430,000 Tjenestefugle og ca. 308,000 Kr. Jeg vil nu ikke opholde mig ved, at der nu siges 415,000 Tjenestefugle; thi 15,000 kan man sagtens regne fejl i saadan en Sæt, som der var paa i Foraaret. Men jeg tror dog, at de fleste ærede Medlemmer havde ventet en Besparelse paa Budgettet, vel at mærke af 300,000 Kr. Det er Forhøjelser, man i Stedet derfor træffer paa, Forhøjelser, som tit nok ere nævnte her, og som begrundes ved, at vi skulle have Kantonnementsøvelser til næste Ar, og ved Overgangen til det ny. Det skal jeg nu lade staa; men Besparelser paa selve Budgettet finder man ikke, og hvorfor finder man dem ikke? Det ærede Medlem kommer der med en lang Forklaring, og det er den samme Forklaring, som staar i Anmærkningerne til Finansloven (Sp. 1165—8). Der staar ganske den samme Forklaring paa, at der ikke findes Besparelser paa selve Budgettet. Paa Spalte 1165—6 staar der en Fortegnelse over det fremtidige Normalbudget efter den ny Hærløb, og der ser man, at det fremtidige Normalbudget vil blive en Smule højere end det Budget, vi hidtil have haft for Hæruddgifterne. Naar der saa paa næste Side tales om de besparede Tjenestefugle, henvises der til Regnskabet, og jeg har